

“La retallada en despesa sanitària té un impacte letal sobre les farmacèutiques”

Dos decrets llei aprovats per l'executiu espanyol reduiran el preu dels medicaments no genèrics i amb patent, és a dir, la majoria dels que hi ha al mercat, i dispensarà el nombre exacte de píndoles que necessiti cada pacient. Es desconeix encara en quin percentatge hauran de reduir els preus els medicaments de menys de deu anys al mercat -els que estan fora dels preus de referència-, però quin serà el seu primer impacte sobre el sector farmacèutic?

—D'entrada, comportaran una reducció d'ingressos per part de les companyies farmacèutiques de 2.100 milions d'euros, l'equivalent a una pèrdua de mercat propera al quinze per cent. I el que és pitjor, les conseqüències de la reducció de preus per a l'economia seran més negatives que el suposat benefici que puguin tenir a curt termini les mesures del govern per reduir el dèficit. Per al nostre sector, en termes d'ocupació, comportaran la pèrdua de cinc mil llocs de treball directes que, sumats als indirectes i induïts, podrien arribar als vint mil afectats. També hem alertat del risc de tancament de plantes productives, del cessament d'activitats d'investigació, de la destrucció d'un teixit industrial molt important de petites i mitjanes empreses generadores de llocs de treball de qualitat i valor afegit, i de la pèrdua de confiança en l'estat espanyol com a país captador d'inversions.

—Parleu d'afectació sobre un dels pilars bàsics de la indústria farmacèutica, la investigació i el desenvolupament de nous productes. El sector farmacèutic a l'estat espanyol representa més del 20 % de la R + D + I industrial. Fins a quin punt aquest pilar està en perill?

—Sense cap mena de dubte, les inversions en R + D + I es veuran afectades per la reducció dràstica dels ingressos de les nostres companyies, i el nou esce-

Jesús Acebillo, doctor en medicina i cirurgia, és president de Farmaindustria, la patronal de les farmacèutiques espanyoles, i també és president del grup Novartis a l'estat espanyol

EL TEMPS

nari que se'n deriva és altament preocupant. No hem d'oblidar que la indústria farmacèutica és líder en R + D + I a l'estat, on recentment ha superat els mil milions d'euros destinats a aquesta partida. A més a més, el nostre sector havia decidit apostar per mantenir a l'estat els seus principals projectes d'investigació, fins i tot malgrat la competència creixent d'altres països del nostre entorn que ofereixen importants garanties i avantatges per a les inversions en aquest àmbit. Ara moltes empreses es veuran obligades a replantejar les seves estratègies inversores a casa nostra.

—Quina resposta pot donar el sector? Un canvi d'estratègia de negoci, és a dir, una reconversió?

—Vivim un moment molt crític per a la indústria farmacèutica, que s'ha vist abocada a una reconversió industrial per aquests dos decrets llei. Amb tot, no hem d'oblidar que la indústria farmacèutica segueix essent exemple d'un sector econòmic paradigmàtic en termes d'allò que Espanya necessita per a superar la crisi econòmica. És un sector que aporta valor i que, per tant, pot i ha de seguir fent valer els seus punts forts: el nostre lideratge en R + I + D, el dinamisme exportador, l'elevada productivitat, l'ocupació d'alta qualificació o la influència positiva en altres sectors. Per això, i tot i que el futur estarà molt condicionat pel desenvolupament de la situació econòmica, hem de seguir intentant aprofitar les oportunitats que es vagin visualitzant, com correspon a un sector que es caracteritza pel seu dinamisme i la seva gran capacitat d'adaptació.

—Què hauria de fer, al vostre entendre, l'executiu espanyol per a aplanar una mica el terreny?

—Des del sector, hem demanat a l'executiu de Rodríguez Zapatero un compromís per a impulsar un pla sectorial especial que eviti una reconversió del sector i que ens permeti reprendre el camí del desenvolupament i la innovació. El sector farmacèutic és desitjat per qualsevol país, tenir al seu territori una indústria tan potent és una carta de presentació espectacular per a un estat i aquí que la tenim, no la podem desaproveitar.

—Quina alternativa posaríeu sobre la taula per a contenir la despesa pública i garantir la sostenibilitat en

aquest àmbit?

—Creiem que és obligació de tots els agents que actuem en el Sistema Nacional de Salut no sols mantenir, sinó també millorar la qualitat i l'eficiència del nostre sistema. Ara bé, aquesta responsabilitat no pot recaure només sobre els sectors productius. La indústria farmacèutica ha estat pionera en el seu compromís amb la societat, tant per a contribuir a la sostenibilitat, com per a impulsar variables essencials per al futur del nostre país com l'ocupació, la inversió en R + D + I o les exportacions. No es pot fer un ajustament només sobre els sectors productius, perquè estariem tancant en una rateta el desenvolupament d'un sector clau en la nostra economia. En el cas concret de la indústria farmacèutica, ja no hi ha marge per a retallades.

—I què proposa el sector, doncs?

—Cal apel·lar a una millor gestió dels recursos públics existents de tota mena, tècnics, humans i econòmics, i a un ús responsable dels medicaments i dels serveis sanitaris. La responsabilitat ha de ser de tots, no sols de la indústria. Però insisteixo, no hi ha miracles. Espanya fa en sanitat un esforç econòmic menor que el dels països del nostre entorn, i aquest dèficit s'ha de corregir.

—Creieu que el govern espanyol pot caure en el mateix error que va cometre el 2004, quan va aplicar mesures anticrisi sobre l'oferta i els preus, però no va reduir la demanda de fàrmacs?

—Amb aquestes mesures, amb un impacte letal per al nostre sector, no se solucionarà el dèficit de la sanitat, ja que s'incideix novament en la variable equivocada, el preu de l'oferta, en comptes d'actuar sobre el control de la demanda i en les inversions totals en sanitat, que seria el camí per a eradicar veritablement el problema. Als darrers anys, el creixement de la despesa farmacèutica a l'estat s'ha degut exclusivament al nombre de receptes, que van créixer el 4,94 % el 2009, mentre que el preu mitjà va caure un 0,45 %. I efectivament, aquesta situació s'arrossega des del 2004, com a conseqüència del creixement de la població, l'envelliment, el progressiu èmfasi en la medicina preventiva i, per descomptat, les fortes mesures ja existents de con-

“Les conseqüències de la reducció de preus en l'economia seran més negatives que el suposat benefici que puguin tenir”

EFE

“No hem d'oblidar que la indústria farmacèuti-

trol dels preus. Per tant, sembla evident que, en cas de ser necessàries mesures per a moderar la despesa farmacèutica de l'estat, s'haurien de centrar en la gestió de la demanda de receptes, i en cap cas en els preus.

—L'executiu espanyol ha calculat que ajustant el nombre d'unitats dels envasos dels medicaments a la durada estandarditzada d'un tractament s'estalviarà uns tres-cents milions d'euros anuals. Considera que així afavorirà el control de la despesa i un ús racional del medicament. Quin és el vostre punt de vista al respecte?

—La indústria farmacèutica no tin-

ca és un exemple en allò que Espanya necessita: lideratge en R+D+i, dinamisme exportador, elevada productivitat, ocupació d'alta qualitat..."

drà cap problema a adaptar les presentacions dels medicaments si s'entén que això pot contribuir a una optimització de la despesa farmacèutica. És complicat implantar de forma generalitzada aquest sistema i, de fet, les experiències existents en d'altres països no ofereixen resultats concloents. Ara bé, com sempre hem fet al sector farmacèutic, estarem oberts a qualsevol millora en aquest àmbit.

—**Sou partidari d'adaptar el copagament a la realitat europea? A l'estat espanyol el copagament és de tot just un 7 %, mentre que a Europa la mitjana és del 15 %.**

—L'actual sistema d'aportacions del

ciudadà, a més de potencial font d'ineficiències, pot amagar desigualtats. En tot cas, la indústria sempre ha dit que aquesta és una decisió política i, per tant, correspon prendre-la o no als poders públics.

—**Els preus dels medicaments a l'estat espanyol estan molt per sota de la mitjana europea, al voltant del 23 % menys. Seria plantejable un increment de preus?**

—Efectivament, l'actuació via preus dels medicaments a Espanya per a assegurar la sostenibilitat del nostre Sistema Nacional de Salut ha provocat que siuguem un dels països amb els preus més baixos, inferiors fins i tot als de països

com Estònia, Letònia o Xipre. Nosaltres no aspirem a un augment generalitzat dels preus dels medicaments, però sí a una revisió individual d'aquells que es troben desfasats respecte a la resta d'Europa, especialment els inferiors a dos euros, que durant anys no han pogut repercutir els augments anuals de la inflació. I sobretot, allò que ens sembla urgent és que els preus que s'assignen als nous medicaments siguin incentivadors de la innovació i permetin amortitzar els abundants recursos que s'han hagut de destinar a investigar-los i desenvolupar-los.

Gemma Aguilera